



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 244/2018-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. októbra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Mojmirá Mamojku prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátom JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 75/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 75/2011 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 75/2011 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie každému v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 618,91 € (slovom šesťstoosemnaásť eur a deväťdesiatjeden centov) na účet ich právneho zástupcu JUDr. Milana Slobodníka, Štúrova 20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 244/2018-10 z 20. júna 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 75/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu s'ťažnosti a jej príloh vyplýva, že s'ťažovatelia sú žalobcami v konaní o zaplatenie pohľadávky v sume 1 437,85 € s príslušenstvom, pričom z ich pohľadu nejde o právne ani skutkovo zložitú vec. V tomto kontexte poukazujú predovšetkým na to, že

okresný súd sa už v minulosti analogickou právnou vecou sťažovateľov zaoberal, a mohol teda aj v napadnutom konaní postupovať v zmysle predchádzajúceho rozhodnutia (rozsudok okresného súdu č. k. 10 C 77/2005-301 zo 4. októbra 2010, pozn.). Sťažovatelia ďalej v sťažnosti opisujú obdobia nečinnosti okresného súdu a pripisujú mu zodpovednosť za pretrvávajúci stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádzajú, keďže napadnuté konanie nie je právoplatne skončené ani po 7 rokoch od začatia konania. Sťažovatelia sú toho názoru, že ako účastníci konania (resp. sporové strany, pozn.) zbytočné predĺženie konania nezavinili a pri efektívnom postupe konajúceho súdu bolo možné o ich nároku rozhodnúť v prijateľnom časovom intervale.

3. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 75/2011 porušené boli a prikáže okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov. Súčasne sa domáhali priznania finančného zadosťučinenia každému v sume 3 000 € a úhrady trov konania.

4. V súvislosti s oznámením ústavného súdu o prijatí sťažnosti sťažovateľov na ďalšie konanie sa k sťažnosti vyjadril okresný súd podaním sp. zn. 1 SprV 487/2018 z 13. júla 2018. Po uvedení úkonov súdu v ich chronologickom poradí predseda okresného súdu konštatoval, že napadnuté konanie je skutkovo náročné, a to z dôvodu nutnosti nariadenia znaleckého dokazovania. Uviedol, že riadne nariadené pojednávania boli opakovane odročované pre práceneschopnosť zákonnej sudkyne (26. marca 2012, 7. mája 2012 a 15. októbra 2012), a nečinnosť súdu konštatuje v období od 8. septembra 2014 do 2. júna 2015 a od 24. januára 2017 do 19. marca 2018. Podľa názoru predsedu okresného súdu prietahy zavinili aj samotní sťažovatelia, keď žalovaného správne označili až 8. novembra 2011, nariadené pojednávanie bolo dvakrát odročené na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľov (20. februára 2012 a 7. mája 2012) a po uskutočnenom pojednávaní 21. septembra 2015 neoznámili okresnému súdu výsledky mimosúdnych jednaní

v stanovenej lehote. Zároveň zdôraznil, že sťažovatelia podali ústavnú sťažnosť v čase, keď bolo vo veci nariadené pojednávanie.

5. K vyjadreniu okresného súdu sťažovatelia prostredníctvom právneho zástupcu zaujali stanovisko podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 30. júla 2018. V uvedenom vyjadrení sa uvádza:

„... Sťažovatelia sú toho názoru, že doterajšiu neprimeranú dĺžku posudzovaného konania nemožno ospravedlniť okolnosťou, ktorú prezentuje vo svojom vyjadrení Okresný súd Košice II., a síce skutkovou zložitnosťou veci danú potrebou vykonania znaleckého dokazovania. Potreba odborného posúdenia veci sťažovateľov si samozrejme vyžiadala realizáciu znaleckého dokazovania, avšak časový úsek, ktorý reálne pripadol na nariadenie znaleckého dokazovania a na vlastné vypracovanie znaleckého posudku je nepatrný v porovnaní s obdobiami pasivity Okresného súdu Košice II a jeho neefektívnym postupom...

... s opodstatnenosťou znaleckého dokazovania sa Okresný súd Košice II z hľadiska požiadavky sústredeného postupu ako predpokladu zachovania základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, vysporiadal neefektívne, keďže jeho nariadenie, napriek zjavnej potrebe, známej konajúcemu súdu už od začiatku konania, zbytočne neprimerane oddialil...

... sťažovatelia nesúhlasia s argumentáciou Okresného súdu Košice II, podľa ktorej prietahy zapríčinili aj sťažovatelia tým, že k správne označeniu žalovaného došlo až na základe opakovanej výzvy konajúceho súdu... dôvody, ktoré viedli k výzve na opravu návrhu sťažovatelia nezavinili...pri označení odporcu totiž sťažovatelia použili regulárne údaje uvedené v oficiálnom registri, ktorý však obsahoval chybné údaje a tieto museli byť príslušným štátnym orgánom zodpovedným za vedenie predmetného registra v dôsledku takéhoto zistenia následne v uvedenom registri korigované...

... relevantným dôvodom odročenia pojednávania vykonaného 7.6.2018, čo je nepochybne preukázateľné aj z obsahu zvukového záznamu z termínu vykonaného pojednávania, sú výhrady sťažovateľov k nekompletnému znaleckému posudku, v ktorom sa znalec vysporiadal iba s časťou sťažovateľmi uplatňovaného nároku z dôvodu nekompletných listinných podkladov, ktoré sa mu nepodarilo zabezpečiť pre nespoluprácu žalovanej strany zaťaženej tzv. vysvetľovacou povinnosťou...

... podľa názoru sťažovateľov je konanie pred Okresným súdom Košice II poznačené zbytočnými prietahmi v dôsledku špecifikovanej pasivity a takisto v dôsledku neefektívnej činnosti v jeho postupe...“.

Zároveň sa sťažovatelia vyjadrili, že netrujú na konaní verejného ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

7. Z obsahu sťažnosti, jej príloh, ako aj chronologického prehľadu úkonov ústavný súd zistil tieto podstatné skutočnosti o priebehu napadnutého konania:

- 24. mája 2011 bola na okresnom súde podaná žaloba o zaplatenie sumy 807,85 € s príslušenstvom,
- 17. júna 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného,
- 7. septembra 2011 okresný súd vyzval žalobcov na opravu žaloby, na čo žalobcovia reagovali podaním, v ktorom uviedli, že oprava nie je potrebná a zdôvodnili to priloženými dokladmi,
- 31. októbra 2011 okresný súd opätovne vyzval žalobcov k oprave žaloby (správne označenie žalovaného), žalobcovia tak urobili 8. novembra 2011,
- 20. februára 2011 okresný súd odročil nariadené pojednávanie z dôvodov na strane žalobcov i žalovaného,
- 26. marca 2012, 7. mája 2012, 15. októbra 2012 riadne nariadené pojednávania boli odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,
- 3. decembra 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na účel ďalšieho dokazovania, žalobcovia podaním žiadali o pripustenie zmeny žalobného návrhu (rozšírenie žaloby spočívajúce v navýšení pôvodne žalovanej sumy na sumu 1 437,85 € s príslušenstvom, pozn.),

- 10. apríla 2014 okresný súd rozhodol uznesením č. k. 43 C 75/2011-111 o pripustení zmeny žaloby,
- 8. septembra 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na účel ďalšieho dokazovania, okresný súd vyzval strany sporu na zaslanie vyjadrenia v lehote 25 dní,
- 21. septembra 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na účel uzavretia mimosúdnej dohody medzi stranami sporu, a to na dobu 2 mesiacov; žalobcovia na pojednávaní uviedli, že v prípade neuzavretia mimosúdnej dohody trvajú na znaleckom dokazovaní, ktoré navrhli vo svojich predchádzajúcich podaniach,
- 18. decembra 2015 žalovaný okresnému súdu oznámil, že k uzavretiu mimosúdnej dohody nedošlo,
- 26. januára 2016 predložili žalobcovia podanie, ktoré obsahovalo návrh otázok pre znalca,
- 13. apríla 2016 okresný súd uznesením č. k. 43 C 75/2011-135 rozhodol o pribratí znalca z odboru energetika,
- 29. júla 2016 ustanovený znalec požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na predloženie znaleckého posudku z dôvodu nespolupráce žalovaného; okresný súd znalcovi predĺžil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 31. októbra 2016,
- 7. októbra 2016 bol okresnému súdu predložený znalecký posudok,
- 16. novembra 2016 okresný súd rozhodol uznesením č. k. 43 C 75/2011-155 o priznaní znalečného,
- 7. decembra 2016 žalobcovia podali proti predmetnému uzneseniu sťažnosť,
- 13. januára 2017 okresný súd vyhovel sťažnosti žalobcov a v rámci autoremedúry zmenil napadnuté uznesenie,
- 4. apríla 2018 okresný súd nariadil pojednávanie na 7. jún 2018,
- 7. júna 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na účel prednesu záverečných rečí na 4. október 2018,
- 4. októbra 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo z dôvodov potreby doplnenia znaleckého dokazovania v zmysle podania žalobcov zo 4. júla 2018 odročené na 24. január 2019.

III.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práva alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom stanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10. Sťažovatelia zároveň namietali aj porušenie čl. 6 ods. 1. dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS105/07, IV. ÚS 90/2010).

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

13. Pokiaľ ústavný súd v ďalšom texte poukazuje na Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), ide o platné znenie do 1. júla 2016.

14. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Táto povinnosť súdu vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, v zmysle ktorej len čo sa konanie začalo, postupoval v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

16. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

18. Čo sa týka hodnotenia právnej a skutkovej zložitosti napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o žalobe o zaplatenie peňažnej pohľadávky z titulu náhrady škody aj s prihliadnutím na potrebu vykonania znaleckého dokazovania tvorí bežnú

agendu všeobecných súdov, ktorá nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti, zakladajúcej dôvod pre výrazné predĺženie namietaného konania.

19. V konaní o sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prietáhoch konania podieľa osoba, ktorá podala sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V danom prípade sťažovatelia napriek tomu, že nesprávne označili žalovaného, neuposlúchli výzvy sudu a svoju dôkaznú povinnosť týkajúcu sa výšky náhrady škody celkom presunuli na súd, svojím správaním v napadnutom konaní pred okresným súdom podstatne neovplyvnili jeho dĺžku tak, aby im bolo možné pričítať podiel na stave, v akom sa vec nachádzala v čase podania sťažnosti ústavnému súdu.

20. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní z hľadiska jeho nečinnosti a efektivity vykonaných úkonov.

21. Priebeh napadnutého konania bol od počiatkovej fázy poznačený viacnásobným odročením pojednávania z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne, a v marci, máji a októbri 2012, a hoci z vyjadrenia okresného súdu nevyplýva, či šlo o práceneschopnosť dlhodobú alebo opakovanú, v každom prípade bolo povinnosťou vedenia súdu zabezpečiť zákonné zastupovanie. Nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní je možné konštatovať aj po uskutočnení prvého pojednávania 3. decembra 2012, a to do 10. apríla 2014 (15 mesiacov), následne od 7. októbra 2014 do nariadeného pojednávania 21. septembra 2015 (11 mesiacov), a najmä po vypracovaní a predložení znaleckého posudku 7. októbra 2016 do nariadeného pojednávania na 7. júna 2018 (1 rok 7 mesiacov), a tento prietáh okresný súd nijako neodôvodnil.

22. Okresný súd konal tiež neefektívne, čo sa týka nariadenia znaleckého dokazovania, ktoré bolo z časového hľadiska oddialené (13. apríla 2016 bol ustanovený znalec, pozn.), pričom na potrebu znaleckého dokazovania, resp. jeho nevyhnutnosť sťažovatelia poukázali už v samotnej žalobe. Nespoluprácu žalovaného so znalcom pritom

možno postihnúť aj ukladaním poriadkových pokút a doplnenie znaleckého dokazovania zabezpečiť predovšetkým výsluchom znalca. V tejto súvislosti ústavný súd dáva do pozornosti, že od 1. júla 2016 má pred znaleckým dokazovaním prednosť vyžiadania si odborného vyjadrenia od odborne spôsobilej osoby (§ 206 CSP) a znalecké dokazovanie sa v zmysle § 207 CSP nariaďuje iba vtedy, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206 CSP. Neefektívnosť konania najmä zo strany okresného súdu bola tak spôsobená aj nedostatočným reagovaním na zmenu procesných predpisov.

23. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 75/2011 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

24. Pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovatelia domáhajúci sa rozhodnutia súdu v ich veci nachádzajú. V tejto súvislosti dáva ústavný súd do pozornosti okresnému súdu, že je povinný v zmysle čl. 17 CSP naďalej konať bez priet'ahov a podľa § 470 ods. 1 CSP striktne postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku vrátane využitia prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany a sudcovskej koncentrácie s ohľadom na ustanovenie § 470 ods. 2 druhú vetu CSP.

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

26. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa čl. 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

27. Sťažovatelia sa domáhajú priznania finančného zadosťučinenia každému v sume 3 000 € z dôvodov existencie nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla v dôsledku obáv o ochranu ich práv, pocitu právnej neistoty a sklamania z neprimeranej dĺžky konania, aj napriek ich aktívnemu prístupu.

28. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy, avšak suma požadovaná sťažovateľmi nie je primeraná okolnostiam prípadu. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu.

29. S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 43 C 75/2011 a jeho priebeh, ako aj so zreteľom na výšku peňažného nároku uplatneného v napadnutom konaní, považoval ústavný súd priznanie sumy 3 000 €, resp. 1 500 € pre každého z nich, za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

30. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku ich právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice. Podľa § 36 ods. 2

zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

30. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2017, ktorá bola 921 €.

31. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti a vyjadrenie) v súlade § 11 ods. 3 a §13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Úhrada za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2018 spolu s režijným paušálom (3 x 9,21 €) pri zastupovaní dvoch osôb (§ 13 ods. 2 vyhlášky) predstavuje sumu trov konania celkom 618,91 € vrátane 20 % DPH, ktorej je právny zástupca sťažovateľov platiteľom (§ 18 ods. 3 vyhlášky).

32. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu.

33. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2018